

REPUBLIKA E KOSOVËS - REPUBLIKA KOSOVO - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
USTAVNI SUD
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 19. decembra 2024. godine
Ref.br.:RK 2589/24

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI12/24

Podnosilac

Mehmet Gashi

**Ocena ustavnosti presude AC-I-22-0032 od 9. februara 2023. godine Žalbenog
veća Posebne komore Vrhovnog suda**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Gresa Caka-Nimani, predsednica
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, sudija
Bajram Ljatifi, sudija
Safet Hoxha, sudija
Radomir Laban, sudija
Remzije Istrefi-Peci, sudija
Nexhmi Rexhepi, sudija
Enver Peci, sudija i
Jeton Bytyqi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podneo Mehmet Gashi, sa prebivalištem u opštini Kosovo Polje (u daljem tekstu: podnosilac zahteva).

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava presudu [AC-I-22-0032] od 9. februara 2023. godine Žalbenog veća Posebne komore Vrhovnog suda (u daljem tekstu: Žalbeno veće PKVS-a) u vezi sa presudom [C-IV-14-4185] od 8. novembra 2021. godine Specijalizovanog veća Posebne komore Vrhovnog suda (u daljem tekstu: Specijalizovano veće PKVS-a).

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar je ocena ustavnosti presude [AC-I-22-0032] od 9. februara 2023. godine Žalbenog veća PKVS-a, kojom se navodi da su podnosiocu zahteva povređena osnovna prava i slobode, zagarantovane članovima 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] i 46. [Zaštita imovine] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav), kao i članom 6. [Pravo na pravično suđenje] Evropske konvencije o ljudskim pravima (u daljem tekstu: EKLJP) i članom 1. (Zaštita imovine) Protokola br. 1 EKLJP-a.
4. Predmet razmatranja je i zahtev podnosioca zahteva za neobjavljivanje identiteta.

Pravni osnov

5. Zahtev je zasnovan na stavovima 1. i 7., člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, članovima 22. [Procesuiranje podnesaka] i 47. [Individualni zahtevi] Zakona br. 03/L-121 o Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Zakon), na pravilu 24. [Neobjavljivanje identiteta stranaka] i pravilu 25. [Podnošenje zahteva i odgovora] Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Ustavnim sudom

6. Dana 15. januara 2024. godine, podnosilac zahteva je podneo zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
7. Dana 25. januara 2024. godine, predsednica Suda je, odlukom [br. GJR. KI12/24], imenovala sudiju Bajrama Ljatifja za sudiju izvestioca i odlukom [br. KSH. KI12/24] Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Selvete Gërzhaliu-Krasniqi (predsedavajuća), Nexhmi Rexhepi i Enver Peci (članovi).
8. Dana 9. februara 2024. godine, Sud je obavestio podnosioca zahteva i PKVS o registraciji zahteva. Istog datuma, Sud je takođe tražio od PKVS-a da obavesti Sud u vezi sa datumom kada je podnosilac zahteva primio osporenu presudu.
9. Dana 16. februara 2024. godine, PKVS je podnela Sudu službeni dopis u kojem se ističe da je osporena presuda bila postavljena na oglasnoj tabli od 15. marta 2023. godine do 22. marta 2023. godine, kao i potvrdu o podnošenju dokumenta koja pokazuje da je podnosiocu zahteva kopija osporene presude uručena 17. januara 2024. godine.
10. Dana 5. novembra 2024. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i odlučilo je da razmatranje zahteva odloži za narednu sednicu, nakon dodatnih dopuna.
11. Dana 26. novembra 2024. godine Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i jednoglasno iznelo preporuku Sudu o neprihvatljivosti zahteva.

Pregled činjenica

12. Iz spisa predmeta proizilazi da je 29. jula 1982. godine podnosiocu zahteva, u svojstvu zaposlenog u Društvenom preduzeću Industrija hleba i slatkiša „Kosovarja“ (u daljem tekstu: poslodavac), koje se sada nalazi u procesu likvidacije, koje zastupa Kosovska agencija za privatizaciju (u daljem tekstu: KAP), odlukom [br. 1152] Komisije za stambena pitanja poslodavca, dodeljen jednosoban stan površine 34,46 m² (trideset četiri zapeta četrdeset šest kvadratnih metara) za njegovu porodicu od 6 (šest) članova.
13. Dana 27. aprila 1984. godine, jedini organ upravljanja je poslodavca podnosioca zahteva, na zahtev poslednje navedenog, u vezi sa odlukom [br. 11152] od 29. jula 1982. godine utvrdio sledeće: *„Jednosoban stan u Prištini u naselju Sunčani breg Rr. 3 L-2, drugi sprat, br. 9, površine 34,46 m², koji je dodeljen na korišćenje zaposlenom [M.G.], prema odluci Komisije za stambena pitanja br. 1152 od 29.7.1982. godine ne zadovoljava stambene potrebe gore navedenih, jer nema odgovarajuću veličinu za broj članova porodice zaposlenog, koji ima suprugu i 4 maloletne dece. Ova konstatacija se donosi sa ciljem da se u slučaju dodele novih stanova, zaposlenom [M.G.] da pravo na izbor odgovarajućeg stambenog pitanja za broj članova njegove porodice“.*
14. Dana 3. aprila 1989. godine, poslodavac je podnosiocu zahteva odlukom [br. 691] dodelio trosoban stan površine oko 68 m² (šezdeset osam kvadratnih metara), drugom zaposlenom sa inicijalima M.M.
15. Neutvrđenog datuma, podnosilac zahteva je podneo predlog za ukidanje odluke svog poslodavca [br. 691] od 3. aprila 1989. godine, sa obrazloženjem da je doneta protivzakonito.
16. Dana 8. januara 1991. godine, Osnovni sud udruženog rada u Prištini (u daljem tekstu: Osnovni sud udruženog rada) je odlukom [Kb. br. 341] poništio odluku [br. 691] od 3. aprila 1989. godine poslodavca podnosioca zahteva.
17. Dana 31. maja 1991. godine, Sud udruženog rada Kosova (u daljem tekstu: Sud udruženog rada) je odlukom [Ž. br. 584/91], potvrdio odluku [Kb. br. 341] od 8. januara 1991. godine Osnovnog suda udruženog rada.
18. Neutvrđenog datuma, podnosilac zahteva je tražio izvršenje odluke [Ž. br. 584/91] od 31. maja 1991. godine Suda udruženog rada, koja je, prema spisima predmeta, dozvoljena 5. februara 2001. godine rešenjem [E. br. 5/2000] Opštinskog suda u Prištini (u daljem tekstu: Opštinski sud), koji je obavezao poslodavca da izvrši preraspodelu stana određenog za zaposlenog M.M.
19. Dana 13. marta 2001. godine, poslodavac podnosioca zahteva je podneo podnesak Opštinskom sudu, kojim ga je obavestio da je stan određen za zaposlenog M.M. prodat i kupljen od strane različitih vlasnika u periodu od 7 (sedam) godina, pa bi bilo nemoguće ponoviti postupak dodeljivanja stana.
20. Iz spisa predmeta proizilazi da je 19. jula 2006. godine podnosilac zahteva podneo KAP-u zahtev za imovinsko pravo na stan, koji je uknjižen u ovoj instituciji.
21. Dana 23. januara 2014. godine, podnosilac zahteva je podneo KAP-u drugi zahtev za naknadu razlike stana na osnovu odluke [br. 341/90] od 8. januara 1991. godine Osnovnog suda udruženog rada, koja je potvrđena odlukom [A. br. 584/91] od 31. maja 1991. godine Suda udruženog rada, s predlogom da mu se isplati tržišna cena za jedan kvadratni metar u iznosu od 1.000 € (hiljadu evra), odnosno za ukupnu štetu 34 m² (trideset četiri kvadratna metra), iznos od 34.000 evra (trideset četiri hiljade evra).

22. Dana 31. marta 2014. godine, KAP je tražila od podnosioca zahteva informacije i dodatne dokaze kako bi potkrepio svoj zahtev od 19. jula 2006. godine i da precizira isti, jer je, prema njima, bio kontradiktoran.
23. Dana 30. aprila 2014. godine, KAP je odlukom [PRN0001-0119] odbila zahtev podnosioca kao nevažeći, s obrazloženjem da je Likvidacioni odbor konstatovao značajne nedostatke u dokazima koje je predočio podnosilac zahteva, odnosno, da nije predočio ovom organu nijedan od dokumenata traženih u prilog zahtevu, stoga, zahtev nije potpuno dokazan.
24. Dana 15. maja 2014. godine, podnosilac zahteva je podneo PKVS–u tužbu za naknadu razlike u kvadratnim metrima stana, odnosno tražio je preispitivanje odluke [PRN0001-0119] od 30. aprila 2014. godine KAP-a o odbijanju njegovog zahteva za naknadu, tražeći od poslednje navedene da usvoji njegov tužbeni zahtev i obaveže KAP da mu isplati iznos od 1,000 € (hiljadu evra) po kvadratnom metru ukupne površine za 34 m² (trideset četiri kvadratna metra).
25. Dana 8. novembra 2021. godine, Specijalizovano veće PKVS-a je presudom [C-IV-14-4185] odbilo tužbeni zahtev podnosioca, kao neosnovan, s obrazloženjem da prema odlukama relevantnih sudova, odnosno Osnovnog suda udruženog rada i Suda udruženog rada, na kojima je potkrepljen i tužbeni zahtev, proizilazi da je poslodavac, u svojstvu tuženog, samo bio obavezan da ponovi postupak dodeljivanja stanova i da ovim odlukama podnosiocu zahteva nije priznato pravo na materijalnu naknadu ako se ne ponovi postupak dodeljivanja stanova ili ako mu u ovom postupku dodeljivanja stanova ne bude dodeljen drugi stan koji bi bio veći za 34 m² (trideset četiri kvadratna metra) od onog koji je imao na korišćenje.
26. Neutvrđenog datuma, podnosilac zahteva je uložio žalbu na presudu [C-IV-14-4185] od 8. novembra 2021. godine Specijalizovanog veća PKVS-a.
27. Dana 9. februara 2023. godine, Žalbeno veće PKVS-a je presudom [AC-I-22-0032]: (i) odbilo žalbu; (ii) potvrdilo presudu [C-IV-14-4185] od 8. novembra 2021. godine Specijalizovanog veća PKVS; i (iii) nije odredilo sudske takse u žalbenom postupku. U ovoj presudi, Žalbeno veće PKVS-a je utvrdilo da osporena presuda Specijalizovanog veća ovog suda ne ispunjava zakonske standarde u pogledu forme i strukture presude, ali je ocenilo da je ista pravična po svom rezultatu i pravnom obrazloženju, pa ju je kao takvu potvrdilo.

Navodi podnosioca

28. Podnosilac zahteva navodi da je presuda [AC-I-22-0032] od 9. februara 2023. godine Žalbenog veća PKVS-a, koja se odnosi na gore navedenu tužbu o naknadi razlike u kvadratnim metrima stana, doneta uz povredu ustavnih prava i sloboda, konkretno članova 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] i 46. [Zaštita imovine] Ustava, članom 6. (Pravo na pravično suđenje) EKLJP-a, kao i članom 1. (Zaštita imovine) Protokola br. 1 EKLJP-a.
29. Podnosilac zahteva je, kao glavni navod pred Sudom, pokrenuo pitanje povrede prava na imovinu, tvrdeći da je PKVS povredio ovo pravo, jer mu je odbio tužbeni zahtev za naknadu razlike u kvadratnim metrima stana. U tom kontekstu, tvrdi da je imao legitimna očekivanja da uživa pravo na imovinu, i tim povodom pominje nekoliko slučajeva Evropskog suda za ljudska prava (u daljem tekstu: ESLJP).
30. Podnosilac zahteva takođe ističe da su predugački sudski postupci od 1982. do 2003. godine imali direktan uticaj na mirno uživanje njegove imovine, što je, prema njemu, dovoljno da se utvrdi povreda člana 6. EKLJP-a.
31. Stoga, podnosilac zahteva traži od Suda da (i) utvrdi povredu gore navedenih članova; i (ii) ukine osporenu presudu Žalbenog veća PKVS-a.

Zahtev za neobjavlivanje identiteta

32. Sud primećuje da je podnosilac zahteva tražio da njegov identitet pred ovim Sudom ne bude objavljen.
33. U kontekstu ovog zahteva, podnosilac zahteva obrazlaže: „Ovaj zahtev se odnosi na moja lična prava, dakle na lična pitanja i ne želim mnjenje o meni formira neprikladno ubeđenje.

Ocena prihvatljivosti zahteva

34. Sud prvo razmatra da li je zahtev podnosioca zahteva ispunio kriterijume prihvatljivosti koji su utvrđeni Ustavom, propisani Zakonom i dalje specifikovani Poslovníkom.
35. U tom smislu, Sud se poziva na stavove 1. i 7. člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, koji propisuju:
- “1. Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnele sudu na zakonit način.*
- [...]
- 7. Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom”.*
36. Sud dalje takođe razmatra da li je podnosilac zahteva ispunio kriterijume prihvatljivosti, koji su propisani u Zakonu. U tom smislu, Sud se poziva na članove 47. (Individualni zahtevi), 48. (Tačnost podneska) i 49. (Rokovi) Zakona, koji propisuju:

Član 47. (Individualni zahtevi)

“1. Svaka osoba ima pravo da od Ustavnog suda zatraži pravnu zaštitu ukoliko smatra da njena Ustavom zagarantovana prava i slobode krši neki javni organ.

2. Osoba može da podnese pomenuti podnesak samo nakon što su iscrpljena sva ostala zakonom određena pravna sredstva”.

Član 48. (Tačnost podneska)

„Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode sumu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori”.

Član 49. (Rokovi)

„Podnesak se podnosi u roku od 4 meseci. Rok počinje od dana kada je podnosilac primio sudsku odluku ...”.

37. Sud se dalje poziva na pravilo 29. (Računanje vremenskih rokova) i pravilo 34. (Kriterijumi prihvatljivosti) Poslovníka:

Pravilo 29. (Računanje vremenskih rokova)

“Vremenski rok koji je određen u Ustavu, Zakonu i Poslovniku, 1'acuna se na sledeći način:

[...]

(d) kada je rok izražen u mesecima, isti se završava istekom istog kalendarskog dana u mesecu kao i dan kada se desio događaj ili radnja za koju treba izračunati rok;

[...]

(g) izuzetno, ako rok ističe u subotu, nedelju ili na službeni praznik, on se produžava do kraja prvog radnog dana koji sledi”.

Pravilo 34.
(Kriterijumi prihvatljivosti)

“(1) Sud može smatrati zahtev prihvatljivim:

[...]

(c) Ako je zahtev podnet u roku od četiri (4) meseca od dana kada je odluka po poslednjem delotvornom pravnom sredstvu dostavljena podnosiocu zahteva;”.

38. Što se tiče ispunjenja ovih uslova, Sud prvo ističe da je podnosilac zahteva ovlašćena strana, koja osporava akt javnog organa, odnosno presudu [AC-I-22-0032] od 9. februara 2023. godine Žalbenog veća PKVS-a, nakon što je iscrpeo sva pravna sredstva propisana zakonom.
39. Međutim, na osnovu člana 49. (Rokovi) Zakona, Sud dalje treba da oceni da li je zahtev podnet u zakonskom roku od 4 (četiri) meseca, koji je propisan članom 49. Zakona i pravilom 34 (1) (c) Poslovnika.
40. S tim u vezi, Sud podseća da je pravilo o roku od četiri meseca autonomno i da se mora razumeti i primeniti na osnovu činjenica svakog slučaja posebno kako bi se obezbedilo delotvorno korišćenje prava na iznošenje zahteva pred Sudom. Sud naglašava da svrha zakonskog roka od 4 (četiri) meseca, propisanog članom 49. Zakona i pravilom 34 (1) (c) Poslovnika, služi pravnoj sigurnosti i obezbeđuje da slučajevi koji pokreću ustavna pitanja budu razmotrena u razumnom roku i sprečava da se vlasti i druga pogođena lica drže u stanju neizvesnosti tokom dužeg perioda (vidi, između ostalog, slučajeve Suda: [KI61/23](#), podnositeljka zahteva: *Hedie Bylykbashi*, rešenje o neprihvatljivosti od 25. maja 2023. godine, stav 33; [KI24/23](#), podnosilac zahteva: *Sami Nuredini*, rešenje o neprihvatljivosti od 27. aprila 2023. godine, stav 21; i slučaj ESLJP-a: [Lekić protiv Slovenije](#), zahtevi br. 10865/09, 45886/07 i 32431/08 presuda od 11. decembra 2018. godine, stav 65). Ovo pravilo takođe daje vremena potencijalnom podnosiocu zahteva da odluči li želi da podnese zahtev Sudu, i, ako želi, da odluči o konkretnim argumentima koje treba izneti i toku činjenica, jer vremenom postaje teško razmotriti pitanja koja je pokrenuo podnosilac zahteva (vidi, slučaj Suda: [KI115/20](#), podnosilac zahteva: *Muharrem Rama*, rešenje o neprihvatljivosti od 3. novembra 2021. godine, stavovi 55 i 56; i slučaj ESLJP-a: [Sabri Güneş protiv Turske](#), zahtev br. 27396/06, presuda od 29. juna 2012. godine, stavovi 52 i 55).
41. Rok od 4 (četiri) meseca počinje da teče od dana donošenja poslednje odluke u postupku iscrpljivanja pravnih sredstava (vidi, slučaj Suda: [KI59/18](#), podnosilac zahteva: *Strahinja Spasić*, rešenje o neprihvatljivosti od 27. marta 2019. godine, stavovi 50 i 51; i slučaj ESLJP-a: [Chapman protiv Belgije](#), zahtev br. 39619/06, odluka od 5. marta 2013. godine, stav 34).

42. Ovaj kriterijum je definisan i kroz tačku (c) stava (1) pravila 34. (Kriterijumi prihvatljivosti) Poslovnika, kojim je propisano da se zahtev podnosi u roku od 4 (četiri) meseca od dana kada je odluka po poslednjem delotvornom pravnom sredstvu dostavljena podnosiocu zahteva ili kao u konkretnom slučaju kada je podnosilac zahteva obavešten o sadržaju osporene odluke.
43. S tim u vezi, Sud podseća da je poslednja odluka u slučaju podnosioca zahteva presuda [AC-I-22-0032] od 9. februara 2023. godine Žalbenog veća PKVS-a.
44. Pored toga, Sud primećuje da podnosilac zahteva navodi da: „Ovaj zahtev je podnet u propisanom roku, jer je podnosilac zahteva primio drugostepenu presudu 04.12.2023. godine, što potvrđuje i pečat PKVS-a, a takođe se može utvrditi i iz spisa predmeta.“
45. Iz dodatnih dokumenata primljenih iz PKVS-a se primećuje da je podnosilac zahteva 4. decembra 2023. godine od PKVS-a tražio kopiju osporene presude.
46. Sud takođe primećuje iz spisa predmeta da mu je PKVS 17. januara 2024. godine predala kopiju osporene presude putem dopisa „Potvrda o uručenju dokumenta.“
47. Sud je analizirajući dodatnu dokumentaciju koju je dostavio PKVS u vezi sa datumom prijema osporenog akta, utvrdio da je PKVS dva puta pokušao da dostavi podnosiocu zahteva osporenu presudu preko pošte.
48. Prvo, PKVS je 10. februara 2023. godine pokušao da pošalje osporeni akt preko pošte, iz čega dalje proizilazi da je povratnica vraćena PKVS-u 15. februara 2023. godine, s obrazloženjem da je poslata na „netačnu adresu“. Zatim, 23. februara 2023. godine, PKVS je ponovo pokušao da pošalje osporenu presudu podnosiocu zahteva preko pošte, gde je povratnica ponovo vraćena sa obrazloženjem da dostava nije uspeła iako je podnosiocu zahteva ostavljena poruka od pošte da traži pošiljku („nije tražio/unclaimed“).
49. Na osnovu svega napred navedenog, jasno se primećuje da je bilo nemoguće dostaviti osporenu presudu podnosiocu zahteva na adresi koju je sam podnosilac zahteva ostavio PKVS-u, iako je PKVS to dva puta pokušao.
50. U tom smislu, Sud podseća da ukoliko pokušaji za predaju odluke podnosiocu zahteva ne uspeju, rok počinje da se računa od dana proglašavanja poslednje odluke na oglasnoj tabli, ili ukoliko nema proglašenja, dan nakon što su podnosilac zahteva ili njegov zastupnik obavešteni o sadržaju odluke i ističe nakon 4 (četiri) meseca (vidi slučaj Suda KI53/18, podnositeljka zahteva *Hajrije Ramadani*, rešenje o neprihvatljivosti od 5. novembra 2018. godine, stavovi 34-42).
51. Vraćajući se na okolnosti konkretnog slučaja, u skladu sa zakonskim odredbama, PKVS je nakon dva neuspela pokušaja da dostavi preko pošte presudu [AC-I-22-0032] od 9. februara 2023. godine Žalbenog veća PKVS-a, istu objavio na oglasnoj tabli PKVS-a, koju je držao objavljenu na oglasnoj tabli PKVS-a od 15. marta 2023. godine do 22. marta 2023. godine.
52. S tim u vezi, Sud se poziva na odredbe stava 5. člana 26. (Uručivanje) Zakona br. 06/L-086 o Specijalnoj komori Vrhovnog suda Kosova za pitanja koja se odnose na Kosovsku agenciju za privatizaciju (u daljem tekstu: Zakon o SKVS), koji propisuje sledeće:

“5. U slučaju da identitet i/ili adresa stranke ili potrebnog lice ne može da se definitivno utvrdi nakon uložених napora, sud će omogućiti razumno konstruktivno uručivanje ili dostavljanje pismena u datim okolnostima. Takva sredstva mogu uključivati objavljivanje na oglasnoj tabli ili dostavljanje preko poznatih rođaka ili poslovnih saradnika”.

53. Sud takođe ističe i stavove 5. i 6., člana 116. (bez naslova) Zakona br. 03/L-006 o parničnom postupku (u daljem tekstu: ZPP), kojim se posebno utvrđuje obračunavanje roka u slučaju objavljivanja relevantnog dopisa za komunikaciju na oglasnoj tabli nadležnog suda na sledeći način:

“116.5 Ukoliko stranka ili njen zastupnik ne obaveste odmah sud o promeni adrese, sud će narediti da se dalja dostava dopisa vrši objavljivanjem dopisa na oglasnoj tabli suda. Ovaj način komuniciranja se vrši dok stranka ili njen zastupnik ne obaveste sud o njihovoj novoj adresi.

116.6 Saopštenje iz stava 5 ovog člana se smatra izvršenim nakon protoka sedam dana od dana objavljivanja na oglasnoj tabli suda”.

54. Na osnovu gore navedenih pojašnjenja, Sud ocenjuje da je PKVS postupio u skladu sa gore navedenim relevantnim zakonskim odredbama kada je osporenu presudu stavio na svoju oglasnu tablu nakon dva neuspešna pokušaja da dostavi dokument na adresu podnosioca zahteva.
55. Sud dalje naglašava da je dopis „Potvrda o uručenju dokumenta“, zajedno sa kopijom osporene presude, PKVS izdao podnosiocu zahteva 17. januara 2024. godine, na zahtev poslednje navedenog od 4. decembra 2023. godine. U tom kontekstu, Sud podseća da je podnosilac zahteva 15. januara 2024. godine podneo zahtev Ustavnom sudu, uz koji je priložio kopiju osporene presude, dva dana pre nego što je PKVS lično uručio osporenu presudu podnosiocu zahteva, čime se dokazuje da je isti već posedovao kopiju ove presude i da je tražio njenu kopiju kako bi ispoštovao zakonski rok za podnošenje zahteva Ustavnom sudu.
56. Shodno tome, u ovim okolnostima, Sud smatra da je, u skladu sa napred navedenim zakonskim odredbama, podnosilac zahteva obavešten o sadržaju osporene presude 7 (sedam) dana od dana objavljivanja na oglasnoj tabli suda, što je bilo 15. marta 2023. godine, odnosno 22. marta 2023. godine, dok je zahtev podneo Sudu 15. januara 2024. godine, što znači da je zahtev podnosioca podnet van zakonskog roka.
57. U zaključku, iz prethodno razrađenih razloga, Sud konstatuje da zahtev nije podnet u zakonskom roku definisanom članom 49. Zakona i tačkom (c), stava (1), pravila 34 Poslovnika, te shodno tome, Sud ne može razmotriti meritum slučaja, odnosno da li su osporenim presudom povređena ustavna prava podnosioca zahteva.

Zahtev za neobjavljivanje identiteta podnosioca zahteva

58. Sud podseća da je podnosilac zahteva tražio da se njegov identitet pred ovim Sudom ne objavi.
59. U kontekstu ovog zahteva, podnosilac zahteva obrazlaže da: „Ovaj zahtev se odnosi na moja lična prava, dakle na lična pitanja i ne želim mnjenje o meni formira neprikladno ubeđenje.“
60. Sud se poziva na stavove (1) i (2) pravila 24. [Neobjavljivanje identiteta stranaka] Poslovnika, koji propisuju da:

„1. U bilo koje vreme u toku postupka razmatranja individualnog zahteva iz stava 7. člana 113. Ustava pa do objavljivanja konačne odluke, stranke mogu tražiti da se njihov identitet ne objavljuje javno. Zahtev mora biti obrazložen.

2. Sud o zahtevu stranke za neobjavljivanje identiteta odlučuje usvajanjem od strane većine sudija.

[...]”.

61. Sud, uzimajući za osnov činjenicu da podnosilac zahteva: (i) nije potkrepio dato obrazloženje u vezi sa ličnim pitanjima i neprikladnim ubeđenjima javnog mnjenja, kao i da (ii) u okolnostima slučaja odbija njegov zahtev za neobjavljivanje identiteta (vidi, slično, slučajeve Suda [KI111/21](#), podnosilac zahteva *Shaban Murati*, rešenje o neprihvatljivosti od 12. aprila 2023. godine, stav 86).

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa stavom 7. člana 113. Ustava, članom 49. Zakona i u skladu sa pravilom 34 (1) (c) Poslovnika, dana 26. novembra 2024. godine,

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI, jednoglasno zahtev, neprihvatljivim;
- II. DA ODBIJE, jednoglasno zahtev, za neobjavljivanje identiteta;
- III. DA DOSTAVI ovo rešenje stranama;
- IV. DA OBJAVI ovo rešenje u Službenom listu, u skladu sa stavom 4. člana 20. Zakona;
- V. Ovo rešenje stupa na snagu na dan objavljivanja u Službenom listu Republike Kosovo u skladu sa stavom 5. člana 20. Zakona.

Sudija izvestilac

Bajram Ljatifi

Predsednica Ustavnog suda

Gresa Caka-Nimani